

מגילת העצמאות

158

**פירוש הרוז"ל (רב)
זוארץ ז')**

ישראל – ואומנם גוראותו שמו"ס על הקמתה עוד מדינה בארץ-ישראל ושתכח העני. הכרה זו אינה ניתנת להפקעה – על הכרה הכתובה בדבר ולא על אדםיו, בתים ושאר נכסים עכ"ם שמוטרים בהפקעה ומופקען עד היום. אנו – הם. אנו מכריזים – בזאת – וכך היה מכריין זין: "מדינת ישראל פעם ראשונה. מדינת ישראל פעם שנייה. מדינת ישראל פעם שלישיית" – ונמכר חוקה – בריה משונה מעין הסלמנדרה שפיגעתה רעה. וכל הרוזאה חקרה יתקוק י' פעמים ותסור ממנו. לא יאוחר מ' באוקטובר 1948 – וכיון שאותו ים חמישן היה ותקדרו שמיים נתעבה החוקה עד להזדעה חדשה. פרטם במודעות. **שווין** זכויות גמור – ולמה נאמר "גמר" ולא "מלא" או "מוחלט"? למדך שבאמירת "גמר" גמור את שוויון הזכויות וNSTתמת העני. **כל** אזרחיה – מכאן לכל התוען שאנו זכויותיו שותת הרי שאינו אזרח ואידך זיל, גמור אותו. **בלי** הבדל דת – ובלבד שלא יהיה נוראי, מוסלמי, דרוזי, קראי, רפורמי, קונסר- בטיבי, קומוניסט או בריבליידן. וגם אם היהודי הוא – מוטב שהוא לבן. נא – כאמור רה"ל: "הגער היהודי הוא המובהר שבזעים". וכדי שיولد לאם הנכונה. **מי** – בוטל. **בלי** הבדל

בארץ ישראל כם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית הדתית והמדינית בה יוצר נכס תרבות לאומיים וככל-אנושיים, וחולצים מעפילים ומגנים הפרוחו נשומות בנו כפרים וערים והקימו יישוב גדול והולך מביא ברכת ה الكرמה לכל תושבי הארץ. ב' 29 בנובמבר 1947 קיבלה עצרת האומות המאוחדות החלטה המחייבת הקמת מדינה יהודית בארץ-ישראל. הכרה זו אינה ניתנת להפקעה. לפיך נתקנסנו אנו חברי מועצת העם נציגי היישוב היהודי והתנווה הציונית ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ-ישראל ובתוכף זכותנו הטבעית וההיסטוריה ועל יסוד החלטת עצרת האומות המאוחדות אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ-ישראל. **היא מדינת ישראל.**

אנו קובעים בהתאם להוקה שתיקבע על-ידי האספה המכוננת הנבחרת לא יאוחר מ' באוקטובר 1948 – מדינת ישראל תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין תשמר על המקומות הקדושים של כל הדורות אנו קוראים לבני העם היהודי תושבי מדינת-ישראל לשמר על השלום ולטול חלקלם בבניין המדינה על יסוד אזרחות מלאה ושווה ועל יסוד נציגות מתאימה בכל מוסדותיה הומניטם והקבועים. מתוך ביחסן ביצור

עווצה – שתי אוגדות חילום. וצ"ל: דמותו הרוחנית – עווצה. **נכסי תרבות לאומיים** וככל-אנושיים – ומה הס דברים שיש בהם גם נכסים, גם תרבות ו גם אושיים: ספריר, עוזי, גלייל, רשי, גבריאל ואימי הגלילית הפchioו **שםות** – כפטשו – חי מפריימנס נשות וודם: ידם נטויה. וש גורסים: מפרייחי נשות במובן מבריחי נישומים. בנו **כפרים וערים** – ולא פרש הכתוב שהו גם מוחון ומחוקן והורסן, שכן במקום בו היו מוחון היו שבים ובונים. במקומות עקרבה – גיתית, במקומות בירעם – קיבוץ בעם, במקומות פיתחטרפיה – ימית וכל המרבה הרי זה משובת. וגם ערי מסכנות היו בונים – שדרות, אופקים, ירוחם ויעבידו אותן בפרק. **ישוב גדול והולך** – שהחללו מיוצאה זו בקווה החלוקה, וגדלו והלכו לקו הירוק והמשיכו וגדלו והלכו לקו הסגול. וחוור חיליה. מביא ברכת הארץ – דרך האנגלים להווו, דרך הפורטוי גאים למומבקין, דרך הבורים לדרום אפריקי קה וכדרך הרוסים לצ'יסלובקיה. שהו כפין עליהם קידמה כגייגת והיה ישראל כבכירי העמים. עצרת **הלאומיות המאוחדות** – בלא"ז אומ"ש-ם". מדינה יהודית בארץ-

ושווה – לתחת.
מתאימה – לדרישות
ח.ב. מוסדותיה
זמניות והקונס –
ובעיקר הזמניות.ומי
שאינו מתאים לדרישות
ח.ב. יהא הוא זמני
ונציוותו מנית ומסדר
תיו זמניות. מתוך –
בטחון בצויר ישראל –
ומודע בטחו בצויר
ישראל! לפי שהו
משתפן אותו בקורס
ציה וNSTAM טענותיו.
לשון אהרת: "בטחון"
"צור ישראל" בשימתה
אתה נאמרו – שטננבא
הכתב שחרופך הביט'
חון לאלהיהם. ז' –
ZOO. המדינה הזמנית
– כפשותו.

ישראל הננו חותמים בחתימות
ידנו לעודות על הכרזה זו, במושב
מועצת המדינה הזמנית, על
ארמת המולדת בעיר
תל-אביב.

דת, זע ומין – ויפה
עשה הכתוב שלא מנה
עימם גם "לאום", שעל
פיו מפלאים להפלות.
תשמר על המקומות
הקדושים של כל
הדמות – مثل למה
הדבר דומה? לאותו
ביתי קברות מוסלמי
שהיה תקוע כקוץ
באליה של צפון תל-
אביב והקיים עלי
מלון. ושם שער בפתח
המלון, והוא היה שומר
המקומות הקדושים.
וליטול חלקים בבניין
המדינה – כפשותו. הם
נותלים חלקנו בבניין
ואנו נוטלים חלקם
במדינה. על יסוד – ועל
פיגום. ויש גורסים חזק.

ZOO הארץ, "העולם הזה", 24.4.74 ■